

paagjældende Bei er beliggende i Nærheden af vedkommende Amtsraadsmedlems Bolig, at han vil kunne benytte sin egen Befordring dertil, medens han i alle andre Tilfælde vil være henviist til at benytte leiet Befordring, i Regelen leiet Postbefordring. Skal Amtsraadsmedlemmet benytte denne Befordringsmaade, vil han imidlertid ikke kunne dække sine havte Udgifter ved de ham i § 45 tilfagte 48 § pr. Mil, og jeg finder det dog urigtigt, at der skal påføres Amtsraadsmedlemmerne directe Udgifter ved Varetagelsen af de Hverv, som ere pålagte dem; det maa være tilstrækkeligt, at de anvende deres Tid dertil. Der er et andet Hensyn, som ogsaa maa gjøre sig gjældende paa dette Punkt, og det er, at man, naar denne Forfrist fastholdes, let vil komme til at tage Hensyn til, hvilke Amtsraadsmedlemmer der med størst Lethed ville kunne afholde disse Besøgstinger, og fortrinnsviis vil overdrage disse Hverv til dem. Dette troer jeg vil være et feilagtigt Princip; jeg troer, at man kun skal lade sig lede af Hensynet til, hvilke Amtsraadsmedlemmer der snarest maae ansees for stikfede til at kunne varetage og opfylde de paagjældende Hverv. — Man har i det foreliggende Lovforslag ombyttet den hidtil brugte Benævnelse „Sogneforstanderskab“ med Udtrykket „Sogneraad“. Jeg veed imidlertid egentlig talt ikke, hvorfor man har gjort det. Det er ganske vist, at Ordet „Sogneraad“ er en heel Deel kortere end „Sogneforstanderskab“, og jeg skulde derfor ikke have havt Noget imod, naar man i Forordningen af 13de August 1841 havde brugt Benævnelsen „Sogneraad“; men, efterat vi nu endelig i 25 Mar med temmelig megen Besværlighed have vænnet os til at bruge Ordet „Sogneforstanderskab“, er det lidt haardt, at vi nu skulle lære en anden Benævnelse. Imidlertid kunde vi jo nok finde os deri, men samtidigt dermed har man — og det hovedsageligt i et andet Lovforslag, men Udtrykket er dog ogsaa brugt i nærværende Lovforslag — ombyttet Benævnelsen „Kjøbstadens Communalbestyrelse“ med „Kjøbstadens Byraad“. Dette finder jeg er en langt uheldigere Benævnelse end Ordet „Sogneraad“. Efter min Mening — men jeg tager maastee Feil deri — er det det Correcte at anvende

Benævnelsen „By“ paa Landsbyer og „Stad“ paa Kjøbstæder, og det synes mig at see lidt uheldigt ud, naar der i § 1 staar: „kan Saa-dant bevilges af Indenrigsministeren, efterat Amtsraadet og Kjøbstadens Byraad derom ere hørte“. Dette er jo iøvrigt en mindre vigtig Bemærkning; men, da jeg engang havde Ordet, vilde jeg ikke holde den tilbage. Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Mourier-Petersen: Det er gaaet mig, som det mulig ogsaa er gaaet flere ærede Medlemmer, at jeg nemlig ikke havde ventet, at det Lovudkast, som den høitærede Minister indbragte i Folkethinget i Begyndelsen af Sessionen angaaende nogle Forandringer i vore communale Forhold, vilde have faaet et saa ganske forandret Udseende, som det har faaet i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Jeg for min Person var ikke uden en vis Ængstelse for, at den Tilværelighed, der strax viste sig i Folkethinget til at gaae langt videre, end Ministeren nok egentlig havde tænkt sig, vilde have ført til meget gennemgribende Forandringer af Principerne i vore bestaaende communale Love, Noget, som jeg vilde have anseet for meget uheldigt og farligt, efterat vi for ikke saa lang Tid siden have faaet Bestemmelser i saa Henseende, og som jeg derfor for mit Vedkommende vilde have modsat mig af yderste Gyve. Jeg kan altsaa ikke Andet end glæde mig over, at Resultatet ikke er blevet et saadant, som man kunde have havt Grund til at befrygte, men derimod er blevet et saadant, at jeg i det Hele taget kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag, som jeg anseer for at være et vellykket og tilfredsstillende Arbejde, om ogsaa med Undtagelse af nogle enkelte Punkter, hvorved jeg har mere eller mindre væsentlige Indvendinger at gjøre. Det maa endnu være mig tilladt at gjøre en mere almindelig Bemærkning med Hensyn til Formen for dette Lovforslag. Tanken har jo vistnok i Folkethinget været, at man alde samle i een Lov Alt, hvad der angaaer vore communale Forhold, og ikke blot optage de Bestemmelser af Frdn. 13de August 1841 og Lov 22de Marts 1855, som man vilde lade vedblive at bestaae, men man har, som sagt,